

Sunday 3rd August 2025
+ Seventh Sunday after Trinity

The collect of the day

Lord of all power and might, the author and giver of all good things: graft in our hearts the love of your name, increase in us true religion, nourish us with all goodness, and of your great mercy keep us in the same; through Jesus Christ your Son our Lord, who is alive and reigns with you and the Holy Spirit, one God, now and for ever. AMEN

The reading from Ecclesiastes
(1.2,12-14; 2.18-23)

Vanity of vanities, says the Teacher, vanity of vanities! All is vanity.

I, the Teacher, when king over Israel in Jerusalem, applied my mind to seek and to search out by wisdom all that is done under heaven; it is an unhappy business that God has given to human beings to be busy with. I saw all the deeds that are done under the sun; and see, all is vanity and a chasing after wind.

I hated all my toil in which I had toiled under the sun, seeing that I must leave it to those who come after me – and who knows whether they will be wise or foolish? Yet they will be master of all for which I toiled and used my wisdom under the sun. This also is vanity.

So I turned and gave my heart up to despair concerning all the toil of my labours under the sun, because sometimes one who has toiled with wisdom and knowledge and skill must leave all to be enjoyed by another who

did not toil for it. This also is vanity and a great evil.

What do mortals get from all the toil and strain with which they toil under the sun? For all their days are full of pain, and their work is a vexation; even at night their minds do not rest. This also is vanity.

The Psalm
(49.1-9)

Hear this, / all you / peoples: listen, all / you that / dwell in the / world, You of low or / high de/gree: both / rich and / poor to/gether.

My mouth shall / speak of / wisdom: and my heart shall / meditate on / under/standing. I will incline my ear / to a / parable: I will unfold my / riddle / with the / lyre.

Why should I fear in / evil / days: when the / malice • of my / foes sur/rounds me, Such as trust / in their / goods: and glory in the a/bundance / of their / riches?

For no one can indeed / ransom an/other: or pay to / God the / price of de/liverance. To ransom a soul / is too / costly: there is / no price / one could / pay for it, So that they might / live for / ever: and / never / see the / grave.

The reading from Colossians
(3.1-11)

If you have been raised with Christ, seek the things that are above, where Christ is, seated at the right hand of God. Set your minds on things that are above, not on things that are on earth, for you have died, and your life is hidden with Christ in God. When Christ who is your life is revealed, then you also will be revealed with him in glory.

Put to death, therefore, whatever in you is earthly: fornication, impurity, passion, evil desire, and greed (which is idolatry). On account of these the wrath of God is coming on those who are disobedient. These are the ways you also once followed, when you were living that life.

But now you must get rid of all such things – anger, wrath, malice, slander, and abusive language from your mouth. Do not lie to one another, seeing that you have stripped off the old self with its practices and have clothed yourselves with the new self, which is being renewed in knowledge according to the image of its creator. In that renewal there is no longer Greek and Jew, circumcised and uncircumcised, barbarian, Scythian, slave and free; but Christ is all and in all!

The reading from the Gospel according to St Luke
(12.13-21)

Someone in the crowd said to Jesus, ‘Teacher, tell my brother to divide the family inheritance with me.’

But he said to him, ‘Friend, who set me to be a judge or arbitrator over you?’ And he said to them, ‘Take care! Be on your guard against all kinds of greed; for one’s life does not consist in the abundance of possessions.’

Then he told them a parable: ‘The land of a rich man produced abundantly. And he thought to himself, “What should I do, for I have no place to store my crops?” Then he said, “I will do this: I will pull down my barns and build larger ones, and there I will store all my grain and my goods. And I will say to

my soul, Soul, you have ample goods laid up for many years; relax, eat, drink, be merry.”

‘But God said to him, “You fool! This very night your life is being demanded of you. And the things you have prepared, whose will they be?” So it is with those who store up treasures for themselves but are not rich towards God.’

The collect after communion

Lord God, your Son is the true vine and the source of life, ever giving himself that the world may live: may we so receive within ourselves the power of his death and passion that, in his saving cup, we may share his glory and be made perfect in his love; for he is alive and reigns, now and for ever. AMEN

Dydd Sul 3^{ydd} Awst 2025 + Seithfed Sul wedi'r Drindod

Colect y dydd

Arglwydd pob nerth a chadernid, awdur a rhoddwr popeth sy'n dda: planna yn ein calonnau gariad at dy enw, cynyddu ynom wir grefydd, maetha ni â phob daioni, ac o'th fawr drugaredd cadw ni ynddynt; trwy Iesu Grist ein Harglwydd, sy'n fyw ac yn teyrnasu gyda thi a'r Ysbryd Glân, yn un Duw, yn awr ac am byth. AMEN

Darlleniad o'r Pregethwr (1.2,12-14; 2.18-23)

"Gwagedd llwyr," meddai'r Pregethwr, "gwagedd llwyr yw'r cyfan."

Yr oeddwn i, y Pregethwr, yn frenin ar Israel yn Jerwsalem. Rhoddais fy mryd ar astudio a chwilio, trwy ddoethineb, y cyfan sy'n digwydd dan y nef. Gorchwyl diflas yw'r un a roddodd Duw i bobl ymboeni yn ei gylch. Gwelais yr holl bethau a ddig-wyddodd dan yr haul, ac yn wir nid yw'r cyfan ond gwagedd ac ymlid gwynt.

Yr oeddwn yn casáu'r holl lafur a gyflawnais dan yr haul, gan y bydd yn rhaid imi ei adael i'r un a ddaw ar fy ôl; a phwy sy'n gwybod ai doeth ynteu ffôl fydd hwnnw? Ac eto, ef fydd yn rheoli'r holl lafur a gyflawnais mewn doethineb dan yr haul. Y mae hyn hefyd yn wagedd.

Yna euthum i anobeithio'n llwyr am yr holl lafur a gyflawnais dan yr haul. Oherwydd y mae'r sawl a lafuriodd yn ddoeth a deallus a chyda medr yn gadael ei eiddo i un na lafuriodd amdano. Y

mae hyn hefyd yn wagedd ac yn flinder mawr.

Beth a gaiff neb am yr holl lafur a'r ymdrech a gyflawnodd dan yr haul? Oherwydd y mae ei holl ddyddiau yn ofidus, a'i orchwyl yn boenus; a hyd yn oed yn y nos nid oes gorffwys i'w feddwl. Y mae hyn hefyd yn wagedd.

Y Salm (49.1-9)

Clywch hyn, yr holl bobloedd, gwrandewch, holl drigolion byd, yn wreng a bonedd, yn gyfoethog a thlawd.

Llefara fy ngenau ddoethineb, a bydd myfyrdod fy nghalon yn ddeallus. Gogwyddaf fy nghlust at ddihareb, a datgelaf fy nychymyg â'r delyn.

Pam yr ofnaf yn nyddiau adfyd, pan yw drygioni fy nisodlwyr o'm cwmpas, rhai sy'n ymddiried yn eu golud ac yn ymffrostio yn nigonedd eu cyfoeth?

Yn wir, ni all neb ei waredu ei hun na thalu iawn i Dduw — oherwydd rhy uchel yw pris ei fywyd, ac ni all byth ei gyrraedd — iddo gael byw am byth a pheidio â gweld Pwll Distryw.

Darlleniad o Colosiaid (3.1-11)

Felly, os cyfodwyd chwi gyda Christ, ceisiwch y pethau sydd uchod, lle y mae Crist yn eistedd ar ddeheulaw Duw. Rhowch eich bryd ar y pethau sydd uchod, nid ar y pethau sydd ar y ddaear. Oherwydd buoch farw, ac y mae eich bywyd wedi ei guddio gyda Christ yn Nuw. Pan amlygir Crist, eich bywyd chwi, yna fe gewch chwithau eich amlygu gydag ef mewn gogoniant.

Rhowch i farwolaeth, felly, y rhannau hynny ohonoch sy'n perthyn i'r ddaear: anfoesoldeb rhywiol, amhurdeb,

nwyd, blys, a thrachwant, sydd yn eilunaddoliaeth. O achos y pethau hyn y mae digofaint Duw yn dod ar y rhai anufudd. Dyna oedd eich ffordd chwithau o ymddwyn ar un adeg, pan oeddech yn byw yn eu canol.

Ond yn awr, rhowch heibio'r holl bethau hyn: digofaint, llid, drwgdeimlad, cableded a bryntni o'ch genau. Peidiwch â dweud celwydd wrth eich gilydd, gan eich bod wedi diosg yr hen natur ddynol, ynghyd â'i gweithredoedd, ac wedi gwisgo amdanoch y natur ddynol newydd, sy'n cael ei hadnewyddu mewn gwybodaeth ar ddelw ei Chreawdwr. Nid oes yma ragor rhwng Groegiaid ac Iddewon, enwaediad a dienwaediad, barbariad, Scythiad, caeth, rhydd; ond Crist yw pob peth, a Christ sydd ym mhob peth.

Gwrandewch Efengyl Crist yn ôl Sant Luc (12.13-21)

Meddai rhywun o'r dyrfa wrtho, "Athro, dywed wrth fy mrawd am roi i mi fy nghyfran o'n hetifeddiaeth."

Ond meddai ef wrtho, "Ddyn, pw y a'm penododd i yn farnwr neu yn gymrodeddwr rhynghoch?" A dywedodd wrthynt, "Gofalwch ymgadw rhag trachwant o bob math, oherwydd, er cymaint ei gyfoeth, nid yw bywyd neb yn dibynnu ar ei feddiannau."

Ac adroddodd ddameg wrthynt: "Yr oedd tir rhyw ŵr cyfoethog wedi dwyn cnwd da. A dechreuodd feddwl a dweud wrtho'i hun, 'Beth a wnaif fi, oherwydd nid oes gennyf unman i gasglu fy nghnydau iddo?' Ac meddai, 'Dyma beth a wnaif fi: tynnaf fy sguboriau i lawr ac adeiladu rhai mwy, a chasglaf yno fy holl ŷd a'm heiddo. Yna dywedaf

wrthyf fy hun, 'Ddyn, y mae gennyf stôr o lawer o bethau ar gyfer blynyddoedd lawer; gorffwys, bwyta, yf, bydd lawen.'"

Ond meddai Duw wrtho, 'Yr ynfyty, heno y mynnir dy einioes yn ôl gennyf, a phwy gaiff y pethau a baratoaist?' Felly y bydd hi ar y rhai sy'n casglu trysor iddynt eu hunain a heb fod yn gyfoethog gerbron Duw."

Defynddir gweddi ôl-ynghyd

Arglwydd Dduw, dy Fab yw'r wir winwydden a ffynhonnell bywyd, yn ei roi ei hun yn wastadol i'r byd gael byw: bydded i ni dderbyn ynom ein hunain rym ei angau a'i ddiodeffaint fel y gallwn gyfranogi o'i ogoniant yn ei gwpan achubol, a'n gwneud yn berffaith yn ei gariad; oherwydd y mae'n fyw ac yn teyrnasu, yn awr ac am byth. AMEN

